

колкото сила ималъ. Тъй злѣ го ударилъ на земята, щото втарасо умрѣло! А какво е послѣдвало отсѣтнѣ, и каква е била тѣзи горчива смъртъ на невинното дѣте, въобрази си самъ читателю, защото менѣ ми настрѣх-ватъ космитѣ и незнаж да кажъ повече върху единъ свирепъ баща дѣтоубица.

Такива сж сѣтнинитѣ на безмѣрното сърдене, що са прѣобраща въ звѣрска свирепость, която непоща-дява на своитѣ си рожби. Тѣзи свирепость е дадена само на тигра, който, разсърденъ веднѣжъ, разкъсва малкитѣ си тигрчета безъ милость.

Горнята повѣстчица нека да служи за примѣръ на всѣки баща, особено на учителитѣ, които зематъ гри-жата да въспитаватъ чужди дѣца и да ги учатъ на *благодаряне*.

НАБОЖНИЙ СТАРЕЦЪ.

Който зема да яде прѣдъ да са прикрѣсти и помоли Богу, той е еднакъвъ съ говедата и прилича на едно животно.

На една свадба помѣжду другитѣ призовани и отлични госте, имаше и единъ набоженъ старецъ, който си сѣдѣше сгърнатъ на една стърна. Когато сложихъ трапезата и всичко на нея бѣше готово нарѣдено, поканихъ са да насѣдѣтъ всичкитѣ и да захващѣтъ. Всичкитѣ са рукахъ и, съ голѣма глѣчка, насѣдахъ и всѣки залапа несвѣстно; само старецътъ присѣдна сми-рено и първо, като са прикрѣсти, отчете си polegичка »Отче нашъ«, че послѣ зѣ да яде.

По едно си врѣме, като са поутихна малко глѣч-ката нѣкой си младъ, който сѣдѣше до стареца, при-шепна му съ тѣзи думи: тѣй ли е по васъ старче? все постарому хората току да са прикрѣстватъ и да си отчитѣтъ прѣди и послѣ, когато ядѣтъ и пиятъ; умѣ ли е това?